

deltagerbetaling, som skal finansieres på den anden måde.

Det foreslås derfor, at kommunens driftsudgifter også kommer til at omfatte udgifter til deltagerbetaling efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering. Dermed vil staten skulle refundere disse udgifter på linie med andre driftsudgifter med 50 pct. inden for det rådighedsbeløb, som er nævnt i § 118, stk.1.

3. Dækning af særlige udgifter til revalidering

Det foreslås, at der gives mulighed for, at personer under revalidering og forrevalidering kan få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af det tilbud om uddannelsen, de får i forbindelse med forrevalidering eller revalidering, eller som er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionssevne.

I forbindelse med implementeringen af aftalen om »Flere i arbejde« blev den dagældende § 63 i lov om aktiv socialpolitik ændret. Det fremgik af bemærkningerne til lovforslagets § 76, at denne bestemmelse bl.a. skulle erstatte den hidtil gældende bestemmelse i § 63 i lov om aktiv socialpolitik (Folketingstidende tillæg A 5924 fremsat i folketingsåret 2002-2003 (L 193) 2. samling). Der var ikke tilsigtet ændringer i den hidtidige retstilstand, jf. den dagældende § 63 i lov om aktiv socialpolitik.

Det har imidlertid vist sig, at ændringen havde den uhensigtsmæssige følge, at personer under revalidering og forrevalidering blev afskåret fra at få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionssevne.

Der stilles derfor forslag om, at kommunerne – ligesom før 1. juli 2003 – får hjemmel til at yde støtte til revalidering og forrevalidering til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionssevne, f.eks. udgifter til dobbelt husførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering.

4. Hjælpemidler til selvstændige

Det foreslås at præcisere, at den gældende § 100 om tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger også gælder for selvstændige.

I forbindelse med implementeringen af aftalen om »Flere i arbejde« blev den dagældende § 78 i lov om aktiv socialpolitik stort set videreført uændret i § 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Folketingstidende tillæg A 5924 fremsat i folketingsåret 2002-

2003 (L 193) 2. samling). Der var ikke tilsigtet ændringer i den hidtidige retstilstand.

Det har været fast praksis, siden lov om aktiv socialpolitik trådte i kraft i 1998, at bestemmelsen også omfatter tilskud til selvstændige, hvilket da også fremgik af Socialministeriets daværende vejledning af 5. marts 1998 til lov om aktiv socialpolitik.

Det har imidlertid vist sig, at benyttelsen af ordet »ansættelse« i den gældende § 100 ikke er hensigtsmæssig, når bestemmelsen også omfatter hjælp til selvstændige.

Der stilles derfor forslag om, at det direkte kommer til at fremgå af § 100, at der også kan ydes tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger med henblik på, at selvstændige kan drive selvstændig virksomhed.

5. Forenkling af løntilskudssatser

5.1 Løntilskud til ansættelse af forsikrede ledige hos private arbejdsgivere og løntilskud til private og offentlige arbejdsgivere, der ansætter kontant- og start-hjælpsmodtagere

Med aftalen om »Flere i arbejde« er der indført 3 forskellige løntilskudssatser (pr. 1. januar 2006 er de 59,71 kr., 37,47 kr. og 21,41 kr.), der kan anvendes ved ansættelse af forsikrede ledige i løntilskud hos private arbejdsgivere.

De tre samme satser gælder, når kommunerne giver tilskud til ansættelser med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere af start- eller kontanthjælpsmodtagere. Efter gældende regler skal vurderingen af, hvilken sats arbejdsgiveren skal have, bero på en konkret vurdering af den lediges evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. Det er dermed forudsat, at tilskudssatsen kan justeres undervejs i ansættelsesforløbet, hvis det vurderes, at den ansattes arbejdsindsats har ændret sig.

Det skaber stor usikkerhed, at arbejdsgiveren ikke med det samme ved, hvilken tilskudssats der skal gælde. Størrelsen af tilskudssatsen kan – især for mange små virksomheder – være afgørende for, om en virksomhed ønsker at ansætte en ledig med løntilskud. Hertil kommer Arbejdsformidlingens og kommunernes arbejde med at vurdere hvilken sats, der er den rette. Praksis er i dag, at f.eks. Arbejdsformidlingen i næsten alle tilfælde vurderer, at den højeste tilskudssats skal anvendes.

Som en forenkling foreslås derfor én tilskudssats (59,71 kr.) til private virksomheder, der ansætter forsikrede ledige med løntilskud.